

Η ανάμνηση

Ο στίχος που θυμήθηκε η Μαρίκα είναι από το ποίημα του Γιάννη Ρίτσου με τίτλο: «Πρωινό άστρο». Το έγραψε το 1955 για τη νεογέννητη κόρη του. Διάβασε το παρακάτω απόσπασμα.

Κοριτσάκι μου, θέλω να σου φέρω
τα φαναράκια των κρίνων
να σου φέγγουν τον ύπνο σου.

Θέλω να σου φέρω ένα περιβολάκι
ζωγραφισμένο με λουλουδόσκονη
πάνω στο φτερό μιας πεταλούδας
για να σεργιανάει το γαλανό όνειρό σου.

Θέλω να σου φέρω
ένα σταυρουλάκι αυγινό φως
δυο αχτίνες σταυρωτές απ' τους στίχους μου
να σου ξορκίζουν το κακό
να σου φωτάνε
μη μου σκοντάψεις, κοριτσάκι,
έτσι γυμνόποδο και τρυφερό
στ' αγκάθι κ' ενός ίσκιου.

Κοιμήσου.

Να μεγαλώσεις γρήγορα.

Έχεις να κάνεις πολύ δρόμο, κοριτσάκι,
κ' έχεις δυο πεδιλάκια μόνο από ουρανό.

Κοιμήσου.

Το πρόσωπο της μητερούλας φέγγει
πάνω απ' τους ρόδινους λοφίσκους του ύπνου σου
εαρινό φεγγάρι
ανάμεσα από τα στάχια της έγνοιας της
και τα τριαντάφυλλα των τραγουδιών μου.

Κοιμήσου, κοριτσάκι.

Είναι μακρύς ο δρόμος.

Πρέπει να μεγαλώσεις.

Είναι μακρύς

μακρύς

μακρύς ο δρόμος.

Γράψε ένα ποίημα για τη Μαρίκα. Μην ξεχάσεις να βάλεις τον τίτλο και την υπογραφή σου.

